

ВЕЛИЧНЕ ІМ'Я ПЕДАГОГА, ЗАКАРБОВАНЕ В СЛОВО...

Бабенко Г.А. Гори, гори, моя «Звёздочка»! Мелитополь: Издательский дом Мелитопольской городской типографии, 2020. 490 с.

Діяльність педагога – це невтомна праця його душі, максимальна віддача власної енергії, знань, умінь, досвіду й професіоналізму, спрямовані на формування людської особистості. Щасливий педагог той, чия праця гідно поцінована суспільством, кого пам'ятають протягом багатьох років.

Як показати цю самовіддану працю? Її оцінка – це посмішки й радість дітей та їхніх батьків, здоров'я та високий інтелект майбутніх поколінь. При цьому, дуже важливою є сама особистість педагога, його ставлення до справи, до життя, до навколишнього світу. Оцінка праці педагога – це любов до його майстерності цілих поколінь вихованців у часі й просторі.

У книзі «Гори, гори, моя «Звёздочка!»», присвяченій життєдіяльності відмінниці народної освіти, завідувачці яслі-саду №99 «Зірочка» у період з 1970 по 2001 роки Ади Григорівни Бабенко, розкритий образ Особистості, яка створила саму себе.

Педагог і керівник з великої літери. Саме так говорили про Аду Григорівну всі, хто її знав. Очолований нею педагогічний колектив працював під девізом «Запалити вогонь в душі дитини!». Для цієї жінки не існувало перепон ані в просторі, ні в часі. Вона чітко знала завдання й виклики, які поставали перед дошкільним вихованням, вміло й творчо їх реалізовувала, працюючи на кінцевий результат, щедро і безкорисливо ділилася накопиченим досвідом.

Ада Григорівна була непересічним керівником, чію турботу відчули на собі тисячі маленьких мелітопольців. Вона довгі роки прославляла кращу педагогіку дошкільного виховання в Мелітополі й Запорізькій області в цілому, в масштабах України. Тож завдяки її наполегливій праці провідній дошкільній заклад знали далеко за межами міста.

Щоб стати справжнім педагогом для дітей, треба віддати їм своє серце. Так висловлювався заслужений вчитель української школи В.О. Сухомлинський, засновник національної педагогічної системи, заснованої на визнанні особистості дитини найвищою цінністю, на яку мають бути зорієнтовані освітній та виховний процеси. Саме таким принципом керувалася Ада Григорівна у своїй практичній діяльності, чому й присвятила без залишку все своє життя.

Їй присвячено багато віршів, кілька музичних творів мелітопольських поетів та композиторів. Серед них – пісні Віталія Лиходіда, Сергія Хілька та Лідії Суховій, що відображено у частині V цього видання. Так, у пісні «Вашим заслугам – поклон до землі» звучить щира подяка Аді Григорівні. І хоча ці слова вдячності можуть видатися дещо патетичними, але ж і мета автора – оспівати невтомну благородну працю видатної жінки, піднести її як педагога, особистість, керівника, радника для колег:

*Быть яркой личностью в обители детсада,
Хозяйкой быть не каждой суждено.
Как оценит бесценность её вклада?
В нём столько мыслей и идей воплощено.*

*Сам по себе нелёгко труд у педагога –
Дошкольникам указывать стезю.
Я вспоминаю, как Вы, стоя у порога,
По-матерински утирали им слезу.*

*Вертится мир круговертью ускоренно.
Вглубь поколений уходит тот час.
Лишь навсегда наша Ада Григорьевна
Вечно заведующей будет для нас.
Все воздаётся людьми для признания.
Вашим заслугам поклон до земли.
Мы благодарны за Ваше призвание,
За то, чтоб цветы нашей жизни цвели (с. 339).*

Віталій Лиходід був батьком дитини, яка відвідувала вищезгадану дошкільну установу, і через десятки років словами своєї пісенної композиції він відтворив цей світлий образ педагога.

Композитор Сергій Хілько написав пісню, присвячену пам'яті Ади Григорівни Бабенко, на вірші поетеси Світлани Срібняк «Нагороди вище нет». Її слова не залишають слухачів байдужими:

*Творить добро – высокое призванье!
Хранит благополучие ребят
И детских снов спокойное дыханье,
Не требуя отличий и наград.*

*Пытливых глаз, счастливых лиц сиянье
И маленьких сердец тепло и свет,
Для этой женщины осталось достояньем,*

И для неё награды выше нет (с. 359).

Світлана Срібняк, сама викладач вищої школи, логопед за покликанням, була колегою Ади Григорівни, добре знала її як Людину, Жінку, педагога, Керівника. Донька поетеси була вихованицею цього дошкільного закладу і на все життя запам'ятала образ Ади Григорівни як педагога, мріяла стати такою ж яскравою та багатогранною особистістю.

Лідія Суховій, обдарована майстриня поезії і прози, написала слова й музику до пісні «Звездочка плывет», у якій дуже тонко переданий внесок Ади Григорівни Бабенко у створення й функціонування рідного дошкільного закладу:

*Плачевен поздней осени наряд
И с ветки клена лист последний сброшен,
Но Детский сад ваш, как всегда роскошен,
Вас помнят люди и благодарят*

*Вошебница с любовью материнской,
Вы отдавали сердце малышам
И на земле на нашей украинской,
Оставив след, уплыли в небеса (с. 343).*

У вірші «Жемчужина» Світлана Срібняк розкриває відповідальність праці педагога:

*Судьба такая ей дана,
Счастливая и сложная,
В ответе за детей она
На грани невозможного.*

*Быть слабой ей никак нельзя!
Ей клятвы не нарушить,
Детей пытливые глаза
Заглядывают в душу! (с. 354).*

І, знову ж таки, дуже точно й лірично про високе призначення Ади Григорівни Бабенко сказано в поезії Лідії Суховій «Лучшая на свете», присвяченій пам'яті цієї видатної жінки:

*Личность, не боявшаяся жизни,
Сердце, что наполнено добром,
Отдавала детям и Отчизне,
Думая лишь только о благом! (с. 359).*

А ось рядки вірша Лідії Суховій «Ангел в небесах» розкривають суть пройдених років завідувачки дошкільного закладу:

*С семидесятых по двухтысячные годы
Если-сад «Звёздочка», сплоченный коллектив,
Успехами в работе покорил
Не только наш цветущий Мелитополь –*

*И Запорожье, Мурманск, Оренбург
Варшаву, Ригу, Львов, Брест и Уфу!
Вильнюс и Таллинн, Днепр и Москву,
Где героический наш прославляла путь (с. 357).*

Можна згадати ще кілька десятків віршів колег і друзів Ади Григорівни на її честь, які частково увійшли в книгу Г.А. Бабенка про матір: «Пожелание», «Две звезды сияют во мне», «Высокое призвание», «Сердце матери», «Вы были рядом», «Цветы моей жизни», «Даря тепло души», «А добрые дела живут», «А дочке – ода!», «Наш Мелитополь в веках...» та ін.

Сформувався своєрідний БРЕНД – яслі-сад №99, який уособлював вищий ступінь зразкового дошкільного виховання дітей у регіоні та педагогічних співробітників-професіоналів, які розділяли з нею цю почесну місію.

Цей бренд розкривався городянам своїми конкретними справами і результатами виховання дошкільнят, які йшли добре підготовленими у подальше життя й навчання, а також був оспіваний у віршах та піснях цілих поколінь своїх випускників та їх батьків.

Успіхи й досягнення Ади Григорівни Бабенко і трудового колективу дошкільного закладу, нею очолюваного, досягались їх кропіткою працею та прагненням зробити краще, ніж цього вимагалось, творчістю та докладанням максимальних зусиль у роботі з дітьми, а ще щирою любов'ю до своєї професії. Тому дуже органічно звучать рядки вірша Світлани Срібняк, вміщені у книзі Г.А. Бабенка, які ніби підсумовують все життя й діяльність Ади Григорівни:

*Так высоко было её призванье –
Хранить душой и сердцем каждый взгляд
И детских снов спокойное дыханье,
Не требуя отличий и наград.*

*Пытливых глаз, счастливых лиц сиянье
И маленьких сердец тепло и свет
Для этой Женщины остались достояньем,
А для неё награды выше нет (с. 348).*